

Prædiken søndag d. 18. november 2018.

Sankt Hans Kirke i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Lukas 1,20-33.

Særligt: Fælles gudstjeneste med folkekirken i forbindelsen med aftalen: En tro, én dåb, én nåde.

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas

Musik

Læsning Lukas 17,20-33

— —

Tusind tak for indbydelsen til at komme og være med til at fejre gudstjeneste i dag. Det er en stor glæde, at opleve, at to menigheder, som begge er bevidste om hver vores egenart, i dag kan fejre gudstjeneste sammen og fokusere på alt det, som samler os frem for det som til dagligt ser ud, som om det skiller os.

Det er dejligt at være gæst i Sankt Hans kirke.

Det er muligvis lidt gammeldags, men noget at det første jeg gør, når jeg er gæst i et hjem, hvor jeg ikke har været før, er at gå til bogreolen sig se, hvad der står på hylderne.

Når man ser på bøgerne, så ser man måske titler og forfattere, som man også selv har læst. Man ser en masse man villle ønske, man havde læst. Der er fælles interessepunkter, og der er mulighed for, at få en god samtale igang.

2 af 7

Når man går på opdagelse her hos Jer, så synes jeg jo nok, at der er en del fælles stof i salmebøgerne, i måden vi tænker og tror på, i nogle af de drømme vi har for vores liv, verden og for Odense. Bibelen er jo fuldstændigt den samme. Vi bør om nogen kunne tale sammen!

Vi lever i en kultur, hvor forskelle frem for ligheder, hvor uenigheder frem for enighed, dyrkes i medierne.

Vi ser det i det politiske, hvor vi stort set er delt op i blå og røde. Politikerne har travlt med at forklare os, hvor de er forskellige.

Journalisterne elsker det, og vi positionerer os i høj grad i forhold til hinanden. Hvor er vi forskellige?

For mange år siden var jeg med som ung leder i en bibelgruppe, hvor vi diskuterede meget. Her var en ung mand, som virkelig satte sig for at læse bibelen og forholde sig kritisk til den.

Det synes jeg også, at vi skal. Lad os igen og igen dykke ned i bibelen og forholde os til den og lad os endelig diskutere, hvad vi tror, Jesus mente, og hvad det betyder os i dag.

Den unge mand i gruppen havde det sådan, at når han stødte på noget i bibelen, som han ikke forstod, noget som måske er lidt i modstrid til andet, noget som han var uenig i, så hev han ganske simpelt siden ud. Hans bibel var efterhånden temmelig tynd.

Når vi læser indgående i bibelen støder vi da på ting, som vi ikke altid forstår, men løsningen er jo ikke at hive

siden ud, men at fortsætte diskussionen, og læse videre. Det giver ikke mening at have en tynd bibel, men det kan bestemt give mening, at have en tyndslidt bibel.

Når vi diskuterer og søger samtalen tror jeg, vi kommer til at opleve, at vi er enige om langt mere end vi selv tror.

Og skulle vi finde uenigheder, så er det sådan, tror jeg, at de mennesker vi kan lære mest af er, ikke dem vi er fuldstændigt enige med, men netop dem, som udfordrer os. Dem som et kort øjeblik får os til at overveje at hive sider ud af vores bibel.

I kirkerne kan vi godt have den kedelige tendens, at vi lukker os lidt om os selv, og diskuterer indbyrdes, hvordan vi syntes verden ser ud. For der er noget trygt i, at vi forstår hinanden. Noget rart i, at den vi sidder ved siden af, synes verden ser ud som jeg.

Men så sker der præcis det, som bekymrer mig meget med de sociale medier. Algoritmerne gør, at vi hele tiden på baggrund af, hvad vi har set på og hvad vi har liket, hele tiden præsenteres for mere af det samme.

Jeg frygter, at vi får et indskrænket verdensbillede - og det må aldrig ske for kirken - eller dens folk.

For noget af det, som gør det så godt med at være her hos jer i Sankt Hans er jo, at jeg føler mig hjemme. Vi læser det samme, vi tror det samme og så skal vi ikke underkende, at Guds rige er midt i blandt os. At Guds rige er her, hvor vi er.

4 af 7

Jesus siger, at Guds rige ikke kommer så man kan iagttage det.¹ Der ligger en dobbelthed i dette. På den ene side er der den eskatologiske tankegang i dette, at Gud en dag griber endegyldigt ind, og gør alting nyt.² At dommes dag kommer, og der står det endelige opgør med al denne verdens elendighed og Kristus vinder den endelige sejr.

Der er Lukas nok rigtigt på den, når han lader Jesus sige, at det kommer som et lyn over himlen og vi vil være uforberedte på det. Men når det sker, så er der intet andet der betyder noget.

Så skal vi ikke gå ned i huset og hente vores ting, og vi skal ikke se os tilbage på vore gamle liv.³ Så er der kun det nye liv, der ligger forude, som har betydning.

På den anden side, er Guds rige allerede iblandt os, eller måske ligefrem i os. Det kan i hvert fald diskuteres, når man læser den græske grundtekst.

Det er det, vi kan se og kan mærke, at Guds rige ikke kun er noget der ligger forude på den anden side af dette liv, men i høj grad også er her og nu!

Vores verden - og den kan vi tale længe om - kan vi ikke bare blive enige om, at der er masser af udfordringer, klima, polarisering, grådighed, sult, krig, flygtninge, bare for at nævne nogle af udfordringerne.

---

¹ Luk 17,20

² Åb 21, 5

³ JF Luk 16,31-33,

5 af 7

Vores verden har brug for, at vi kristne taler frygten ned, og håbet op.

For Guds rige KOMMER og Guds rige ER. Guds rige bliver synligt, hvor vi holder sammen, hvor vi hjælper den fattige, hvor vi løfter korset højt og taler om Guds nåde, Guds kærlighed og Guds fred.

Guds rige kommer, men vi får lov at leve i en forsmag af det allerede her og nu, for Guds rige er.

I dag viser vi en flig af Guds rige til Odense ved at nedtone uenighederne, og pege på enighederne. Ved at nedtone forskellene og pege på fælleskabet, ved at nedtone diskussionen og polariseringen og føre samtalen.

Guds rige er midt i blandt os.

Jesus udfordrer os i Matthæusevangeliet til først at søge Guds rige og hans retfærdighed.⁴ Det vil vi gøre.

Metodisternes kirkefader John Wesley (vores Luther) var ikke bange for at diskutere. Jeg fristes næsten til at kalde ham diskussionslysten. Personligt er jeg glad for, at han ingen twitter konto havde, så ville Trump få kamp til stregen.

Noget af det vi fra Metodistkirken har arvet efter Wesley er en lang række prædikener, som alle metodistteologer får langt tid til at gå med at studere.

---

⁴ Matt 6,33

I en af prædikerne - Økumenisk sindelag⁵ tager han fat i en historie fra 2. Kongebog 10 om Jehu, der møder Jenadab. Historien i sig selv er ganske voldsom, så den gentager vi ikke her, men de to mænd, som har meget der skiller dem, stor pludselig ansigt til ansigt.

“Er du lige så oprigtig mod mig, som jeg er mod dig? Da Jonadab svarer ja, siger Jehu: “Så giv mig hånden!”⁶

I dag fejrer vi, at teologer og biskopper fra folkekirken og Metodistkirken har talt sammen og nået frem til at de ting, som vi ikke er enige om er småting, at der er mere der samler end der skiller. At vi er fælles om at pege på det Guds rige, som er midt i blandt os og fælles i håbet om at Guds rige kommer igen.

At vi står sammen om at tale frygten ned og håbet op.
At vi alt vi gør, peger frem mod Jesus.
At vi kan være oprigtige og af ét hjerte overfor hinanden.

I dag viser vi en flig af Guds rige til Odense ved at vi er samlet her til bøn, lovsang, dåb, brød og vin.

Vi siger til hinanden: “Godt, så giv mig hånden!”

Guds rige kommer, Guds rige er nær!

Bøn:

---

⁵ John Wesley: Standard Sermon 39 - Catholic Spirit

⁶ 2. Kong 10,15

7 af 7

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,
højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.

Amen.

Jeg skal bekendtgøre:
Under næste Salme samler vi ind til Frelsens hærs
julehjælp. Frelsens Hær regner med at give julehjælp til
ca 450 familier i år.

I midten af ugen er status 327 ansøgninger.
Jo flere penge, jo flere familier kan få hjælp. Der er
ingen tvivl om sat behovet for hjælpe desværre er
stigende.

Der kommer indsamlere rundt med kurve. Der er et mobil
pay nummer, som kommer på skærmene

Forbøn efter første bord af nadveren. Det er Majbrit og
Sven, som står til rådighed med forbøn nede bagerst i
kirken.

Lad os med apostlene tilønske hinanden:
Herren Jesu Kristi nåde
Og Guds kærlighed
og Helligåndens fællesskab være med os alle!
(2. Korintherbrev 13.13)

Amen